

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 3 P-256/2019-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja RADIOTON d.o.o. u stečaju, OIB: 11576767556, Našice, B. Radića 99, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Subotić odvjetnik u Belom Manastiru protiv tuženika SG Leasing d.o.o. - u likvidaciji, OIB: 08745792574, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kaleb odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja (VPS 611.267,88 kn) nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 7. travnja 2021. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom dana 7. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se osnovanim osporavanje stečajnog upravitelja RADIOTON d.o.o. – u stečaju, iz Našica, OIB: 11576767556, prijavljene tražbine II. višeg isplatnog reda SG Leasing d.o.o. – u likvidaciji, Zagreb, OIB: 08745792574 u iznosu od 15.039,40 kn.

II Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se osnovanim osporavanje stečajnog upravitelja RADIOTON d.o.o. – u stečaju, iz Našica, OIB: 11576767556, prijavljene tražbine II. višeg isplatnog reda SG Leasing d.o.o. – u likvidaciji, Zagreb, OIB: 08745792574 u iznosu od 596.228,45 kn.

III Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od u roku od 15 dana.

IV Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 8.125,00 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 611.267,88 kn.

2. U tužbi navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. 13 St-1656/16-35 od 03. lipnja 2019. otvoren stečajni postupak nad dužnikom RADIOTON d.o.o u stečaju, te da je tuženik stečajnom upravitelju prijavio tražbinu u iznosu od 611.267,88 kuna, po osnovu potraživanja po Ugovoru o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 i zadužnice izdane od dužnika dana 25. ožujka 2013. godine potvrđene po javnom bilježniku Mandici Popović pod br. OV-1403/13.

3. Dodaje da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu navedenu tražbinu u cijelosti osporio, pa je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-1656/16-35 od 03.06.2019. isti upućen pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja, a tražbinu je osporio iz razloga što u poslovnim knjigama stečajnog dužnika nije evidentirana nikakva obveza prema tuženiku.

4. Navodi da je Ugovor o financijskom leasingu br. 03896/13 tuženik raskinuo dana 20. ožujka 2014., te je obavijestio primatelja leasinga, ovdje tužitelja kako je preostalo potraživanje u iznosu od 103.292,65 EUR-a, koje dospijeva na naplatu 24. ožujka 2014. godine, a uz obavijest o otkazu ugovora tuženik je poslao tužitelju obavijest da izvrši storno za preostalu vrijednost objekta leasinga s PDV-om.

5. Nadalje navodi da je tuženiku kao davatelju leasinga, na njegov zahtjev predao predmete leasinga dana 17. prosinca 2014. godine, o čemu je sačinjen primopredajni zapisnik, a tom prilikom nije izvršena procjena vrijednosti preuzetog objekta leasinga.

6. Dodaje da je tuženik u svibnju 2015. izvršio storno računa br. 9354-1-1 od 29. ožujka 2013., na iznos od 523.264,18 kuna s PDV-om te storno računa broj: 9534-1-1 od 29. ožujka 2013. godine, na iznos od 445.311,03 kuna s PDV-om, a e mail porukama od 08. ožujka 2016. godine i 23. svibnja 2016. godine, tužitelj je pozivao tuženika da se očituje na storniranje računa, uz upozorenje kako će oba odobrenja smatrati važećima i proknjižiti u svojim poslovnim knjigama, te tako prikazati i u slučaju stečaja, a kako se tuženik nije očitovao na upite tužitelja, tužitelj je proknjižio storniranje računa u svojim poslovnim knjigama, tako da više prema tuženiku nema nikakvih obveza.

7. Dodaje da tuženik nije dostavio obračun iz kojeg bi bilo vidljivo da je u svojim knjigama proknjižio storniranje računa, niti kolika je vrijednost predmeta leasinga u vrijeme raskida Ugovora o leasingu, odnosno u vrijeme preuzimanja predmeta leasinga.

8. Ističe da na dan otkaza Ugovora 20. ožujka 2014., ostatak vrijednosti predmeta leasinga nije poznat, no, zasigurno je bio znatan budući je vrijednost predmeta leasinga u vrijeme sklapanja ugovora 22.03.2013., bila 258.609,40 EUR-a odnosno 1.975.000,00 kuna, te ako bi se primijenila i stopa ubrzane amortizacije predmeta leasinga za razdoblje od jedne godine, vrijednost ostatka predmeta leasinga u vrijeme kada ga je tuženik preuzeo (17.12.2014. godine) je bar jednaka ili veća od obveze tužitelja u iznosu od 103.292,65 EUR-a, pa tuženik nema više nikakvih potraživanja od tužitelja.

9. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik ističe prigovor nepravodobnosti tužbe, te navodi da nije postojao niti jedan opravdani razlog za osporavanje predmetne tražbine od strane tužitelja.

10. Navodi da je Ugovor o financijskom leasingu raskinut upravo iz razloga što tužitelj nije plaćao dospjele leasing rate, naknade i ostale troškove po Ugovoru slijedom čega je tuženik raskinuo predmetni Ugovor temeljem Odluke od 20. ožujka 2014. u kojoj je navedeno da je ostalo dugovanje tužitelja po osnovu navedenog Ugovora u iznosu od 103.292,65 EUR-a u kunsnoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Splitske banke d.d. na dan plaćanja.

11. Dodaje da je u konkretnom slučaju tuženik kao davatelj leasinga na početku financijskog leasinga izdao tužitelju račun po osnovi kojeg je tužitelj priznao pretporez u cijelosti, dok je tuženik platio porez na dodanu vrijednost, a kako bi se utvrdila porezna osnovica nakon raskida Ugovora o financijskom leasingu, odnosno kako bi se ispravio iznos PDV-a tuženik je izdao dokumente pod nazivom "ovjera promjene porezne osnove", a cilj kojih ni u kojem slučaju nije bilo umanjeње obveze tužitelja već isključivo ovjera promjene porezne osnovice radi utvrđenja porezne osnovice nakon raskida Ugovora.

12. Ovo iz razloga što u predmetnom slučaju tuženik kao davatelj leasinga ima pravo na povrat PDV-a, a tužitelj je dužan platiti PDV na utvrđenu poreznu osnovicu budući da je opozvana isporuka dobra za koji je inicijalno izdan račun temeljem kojeg je tuženik iskoristio pravo na pretporez, a sukladno čl. 33. st. 7 Zakona o PDV-u te čl. 13. st. 5 Pravilnika o PDV-u.

13. Navodi da je procjena vrijednosti leasing objekta irelevantna u ovom postupku budući da ne postoji obveza tuženika kao davatelja leasinga da pristupi procjeni vrijednosti objekta leasinga nakon raskida Ugovora, niti da takvu procjenu uzme u obzir pri naplati svojih tražbina sukladno čl. 12. t. 5 Općih uvjeta u kojoj odredbi je jasno i nedvojbeno navedeno da do umanjeња duga tužitelja kao primatelja leasinga može doći tek u slučaju daljnje prodaje objekta leasinga ili novog ugovora o leasingu pri čemu se dug može umanjiti samo i isključivo za iznos naplaćene kupoprodajne cijene.

14. Dodaje da je tuženik poduzeo sve potrebne radnje kako bi prodao predmetni objekt leasinga, te je isti s uspjehom prodan tek u studenom 2017. za iznos od 87.500,00 kn.

15. Navodi da je tuženik prijavio u stečajnom postupku iznos od 611.267,88 kn koji iznos čine dospjela neplaćena potraživanja za leasing rate u iznosu od 309.979,60 kn, zatezne kamate u iznosu od 1.920,35 kn i razlika nedospjele glavnice i kupoprodajne cijene u iznosu od 286.248,82 kn, te naknada za posredovanje u naplati u iznosu od 13.119,10 kn.

16. Tužitelj osporava navode tuženika ističući da je tužba pravodobno predana sudu, te da su netočni navodi tuženika kako storniranjem računa dolazi samo do promjene porezne osnovice za obračun PDV-a jer je tuženik svojim dokumentima i to Odlukom o raskidu obavijestio tužitelja da raskida ugovor te je utvrdio koliki je preostali dug, a storniranjem računa br. 9354-1-1 od 29. ožujka 2013. na iznos od

523.264,18 kn i računa br. 9534-1-1 od 29.ožujka 2019. na iznos od 445.311,03 kn obavijestio je tužitelja da nema prema njemu potraživanja po osnovi Ugovora o leasingu.

17. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: rješenja ovoga suda St-1656/16-35 od 3. lipnja 2019. i St-1656/16-16 od 14. veljače 2019., račun br. 9354-1-1-20130009354 od 29. ožujka 2013. na iznos od 1.975.000,00 kn, rješenje Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu poslovni broj PŽ-4106/19-2 od 27. lipnja 2019., ovjera promjene porezne osnove od studenog 2015. i od 22. svibnja 2015., zapisnik o povratu objekta leasinga od 17. prosinca 2014. (, Odluka o raskidu ugovora i obavijest od 20. ožujak 2014. (list spisa 34-35), e mail korespondencija stranaka od 8. ožujka 2016. do 16. kolovoza 2018., prijava tražbine od 12. travnja 2019., Ugovor o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 po ponudi br. 0014105 od 22.ožujka 2013.s planom otplate, Opći uvjeti financijskog leasinga od 1. travnja 2012. (list spisa 59-69), pregled dospjelih i nedospjelih potraživanja po Ugovoru o leasingu od 9. travnja 2019. na iznos od 611.267,88 kn, Ugovor o osiguraju novčane tražbine od 26. ožujka 2013., račun o kupoprodaji objekta leasinga od 29. studenog 2017. na iznos od 87.500,00 kn, račun br. 75473 od 22. studenog 2015. na iznos od 13.119,10 kn, pregled potraživanje plaćanja po tečaju za HRK od 9. travnja 2019. na iznos od 611.267,85 kn.

18. Osim toga, je provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Dajana Vuković, dipl. ecc. iz Osijeka.

19. Nije sporno da je tuženik u stečajnom postupku nad tužiteljem prijavio svoje potraživanje u ukupnom iznosu od 611.267,88 kn koje se temelji na Ugovoru o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 po ponudi br. 0014105 od 22.ožujka 2013. s planom otplate (list spisa 50-58), te da je stečajni upravitelj tužitelja osporio tražbinu tuženika u cijelosti u II višem isplatnom redu a što je razvidno iz rješenja ovoga suda poslovni broj St-1656/16-35 od 3. lipnja 2019., a stečajni upravitelj tužitelja je u točki III navedenog rješenja upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika kao vjerovnika II višeg isplatnog reda (list spisa 4-10)

20. Također je nesporno da je protiv navedenog rješenja tuženik izjavio žalbu koja je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu poslovni broj PŽ-4106/19-2 od 27. lipnja 2019. odbijena kao neosnovana, a predmetna odluka je objavljena na mrežnoj stranici e oglasne ploče suda dan 18. rujna 2019. što je sud utvrdio uvidom u e spis.

21. Budući je tužitelj tužbu podnio ovome sudu dana 19. rujna 2019. ista je pravodobno podnesena.

22. Također je nesporno da je tuženik tužitelju dostavio Odluku o raskidu Ugovora o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 po ponudi br. 0014105 od 22.ožujka 2013. dana 20. ožujka 2014. zbog neplaćanja dospjelih leasing rata i ostalih troškova po Ugovoru, te obavijest od istog datuma u kome navodi da tužitelju dostavlja obrasce za ovjeru promjene porezne osnovice koje je tužitelj dužan bez odgode ovjeriti i dostaviti tuženiku tako ovjerene obrasce budući da

zbog provedenog raskida Ugovora o financijskom leasingu više ne postoji osnova za povrat cjelokupnog iznosa PDV-a koji je tužitelj prvotno ostvario po isporuci objekata leasinga te fakturama za isti. (list spisa 34-35) Također u navedenoj obavijesti tuženik navodi da moli da tužitelj izvrši storno za preostalu vrijednost objekta leasinga s PDV-om uključujući i PDV a s obzirom na raskid ugovora.

23. Isto tako je nesporno da je tužitelj ovjerio potpisom i pečatom promjenu porezne osnove za račun br. 9354-1-1-20130009354 od 29.ožujka 2013. na iznos od 523.264,18 kn i br. 9534-1-1-20130009354 od 29. ožujka 2013. na iznos od 445.311,03 kn (list spisa 28-29) i iste vratio tuženiku, te mu je također izvršio povrat objekta leasinga (strojeva i automatskih linija za punjenje) a što je razvidno iz zapisnika o povratu objekta leasinga od 17. prosinca 2014. (list spisa 28-29)

24. Iz pregleda dospjelih i nedospjelih potraživanja dužnika Radioton d.o.o. po leasing ugovoru br. 03896/13. od 9. travnja 2019. i ispisa otvorenih stavki na dan 31. siječnja 2019. koja dokumentacija je priložena uz prijavu tražbine tuženika kao stečajnog vjerovnika u predmetu St-1656/16. je razvidno da je tuženik u stečajnom postupku nad tužiteljem prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 611.267,88 kn na dan 14. veljače 2019. koju čine dospjela neplaćena potraživanja za leasing rate po predmetnom Ugovoru u iznosu od 309.979,60 kn, zatezne kamate u iznosu od 1.920,35 kn i dospjelo neplaćeno potraživanje – ostalo u iznosu od 299.367,93 kn, a iz pregleda plaćanja potraživanja po tečaju (list spisa 71) je razvidno da iznos od 299.367,93 kn čine iznos od 13.119,10 kn na ime posredovanja u naplati i iznos od 286.248,82 kn na ime naknade štete u visini nenamirene vrijednosti objekta leasinga.

25. Sukladno čl. 12. t. 2 Općih uvjeta financijskog leasinga koje su sastavni dio predmetnog Ugovora o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 po ponudi br. 0014105 od 22.ožujka 2013. (list spisa 56-69), u slučaju raskida Ugovora, davatelj leasinga ima pravo obračunati, a primatelj leasinga je dužan podmiriti sve dospjele, a nepodmirene rate i naknade uključujući i naknadu za prijevremeni raskid Ugovora, a sukladno čl. 12. t.3 Općih uvjeta u slučaju raskida Ugovora davatelj leasinga ima pravo obračunati a primatelj leasinga je dužan podmiriti nedospjelu glavnicu rata (preostalu vrijednost Ugovora) koja dospijeva na plaćanje odmah po raskidu Ugovora.

26. Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja da je tuženik dostavom obrazaca za ovjeru promjene porezne osnovice zbog raskida Ugovora o financijskom leasingu, odnosno storniranjem računa br. 9354-1-1-20130009354 od 29.ožujka 2013. na iznos od 523.264,18 kn i br. 9534-1-1-20130009354 od 29. ožujka 2013. na iznos od 445.311,03 kn obavijestio tužitelja da nema prema njemu potraživanja po osnovi Ugovora o leasingu odnosno da je storniranjem predmetnih računa prestala obveza tužitelja po tom Ugovoru.

27. Ovo iz razloga što sukladno čl. 33. st. 7 Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 115/16., 121/19. i 138/20.), u situaciji kada se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja. Oblik i sadržaj izjave nije

propisan, a ista mora sadržavati iznos pretporeza koji se ispravlja, po kojem računu i datum odnosno porezno razdoblje u kojem je kupac ispravio pretporez.

28. Prema stavu ovog suda storniranjem računa zbog promjene porezne osnovice nije prestala obveza tužitelja po tim računima.

29. Iz nalaza i mišljenja vještaka financijsko-knjigovodstvene struke Dajane Vuković, dipl. ecc. iz Osijeka od 25. kolovoza 2020. razvidno je knjiženje i evidencija ovih storno računa u cijelosti točno provedena u poslovnim knjigama tužitelja, te da je tužitelj nakon zaprimanja tih računa iste ovjerio i kako je prethodno koristio odbitak pretporeza iste je ovjerio i za korišteni odbitak pretporeza se zadužio prilikom obračuna PDV-a sve u skladu sa čl. 33. st. 7 Zakonom o porezu na dodatnu vrijednost, a da tuženik u svojim poslovnim knjigama nije evidentirao storniranje računa koje je poslao tužitelju.

30. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, a tuženik je imao primjedbju da vještak nije odgovorio na postavljeni zadatak odnosno da nije u nalazu utvrdio da li je u financijsko-knjigovodstvenom smislu valjano provedeno storniranje računa od strane tuženika.

31. Očitujući se na primjedbe tuženika vještakinja je u podnesku od 31. ožujka 2021. a i u svom usmenom iskazu na ročištu od 7. travnja 2021. navela da je tuženik valjano proveo storniranje računa.

32. Nakon toga tuženik više nije imao primjedbi, ali je istaknuo da u konkretnom slučaju odluka u ovoj pravnoj stvari predstavlja isključivo pravno pitanje.

33. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka financijsko-knjigovodstvene struje jer je isti sačinjen stručno i u skladu s postavljenim zadatkom.

34. Slijedom svega navedenog, ocjenjujući rezultate provedenog dokaznog postupka, svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu u kome tužitelj traži utvrđenje osnovanim osporavanje stečajnog upravitelja tražbine tuženika u iznosu od 15.039,40 kn.

35. Naime, tuženik tijekom postupka nije dostavio obračun kamata koje potražuje u ukupnom iznosu od 1.920,30 kn prema pregledu dospjelih i nedospjelih potraživanja dužnika Radioton d.o.o. po leasing ugovoru br. 03896/13. od 9. travnja 2019., a niti je dostavio dokaz da je za tužitelja obavio uslugu financiranja usluge financijskog posredovanja IC br. 487/15. po računu br. 75473-1-120150075473 od 22. prosinca 2015. u iznosu od 13.119,10 kn, pa je ocjena ovog suda, primjenom pravila o teretu dokaza iz čl. 221a u svezi čl. 8. ZPP-a, da tuženik u tom dijelu nije dokazao osnovanost svog potraživanja koje je prijavio u stečajnom postupku nad tužiteljem.

36. Slijedom navedenog valjalo je presuditi kao u točki I izreke presude.

37. Nesporno je da tužitelj nije tuženiku podmirio dospjele leasing rate u ukupnom iznosu od 309.979,63 kn, a niti nedospjele leasing rate u ukupnom iznosu od 286.248,82 kn prema pregledu plaćanja potraživanja po tečaju (list spisa 71) koji

iznos je umanjen od strane tužitelja za iznos kupoprodajne cijene objekta leasinga od 87.500,00 kn prema računu br. 74760-1-1 od 29. studenog 2017. ispostavljen kupcu Katić bau d.o.o. iz Lovreća (list spisa 105).

38. Slijedom navedenog, sud je došao do uvjerenja da tužbeni zahtjev nije osnovan u dijelu u kome tužitelj traži utvrđenje osnovanim osporavanje stečajnog upravitelja u ukupnom iznosu od 596.228,45 kn pa je presudio kao u točki I izreke presude sukladno čl. 12. t. 2, 3 i t. 5. Općih uvjeta financijskog leasinga koji su sastavni dio Ugovora o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a br. 03896/13 po ponudi br. 0014105 od 22. ožujka 2013. i čl. 266. st. 4 Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15. i 104/17. u daljnjem tekstu SZ-a).

39. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 3 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tuženiku koji nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (manje od 3%)a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 61.200,00 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12) Tbr. 8 t. 1, Tbr. 9. t. 1 i Tbr.42 – za sastav odgovora na tužbu – 7.650,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 16. lipnja 2020. -7.650,00 kn s PDV-om, sastav podneska od 1. srpnja 2020,. -7.650,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 21. srpnja 2020. -7.650,00 kn s PDV-om, sastav podneska od 16. rujna 2020. - 7.650,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 18. veljače 2021. - 7.650,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 25. ožujka 2021. - 7.650,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 7. travnja 2021. - 7.650,00 kn s PDV-om.

40. Sud nije tuženiku dosudio trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 625,00 kn s PDV-om jer navedeni trošak nije bio potreban za vođenje postupka, trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn budući da obveza plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu nastaje tek po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici sukladno čl. 4. st. 1 t. 2 Zakona o sudskim pristojbama, te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn budući da tuženik nije obveznik plaćanja sudske pristojbe na presudu.

41. Slijedom navedenog valjalo je u točki IV izreke presude odbiti zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u ukupnom iznosu od 8.125,00 kn.

U Osijeku 7. svibnja 2021.

ZAPISNIČAR
Sanja Ban

S U D A C
Gordana Njari

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 15 dana od dana objave.

Broj zapisa: eb2fa-aebb5

Kontrolni broj: 03954-7c363-fc77c

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORDANA NJARI, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.